

तिहास

१.३०

3880

२९०१३.२३

(1)

(2)

चं०ग० श्रीगणेशायनमः॥ ॥पद्म॥ लक्ष्मींतनोतु सुतराभितरानपेक्षमंघ्रिद्यं निगमशाखिशिरवा प्रवालं॥ हेरंबमंडु बा०का०१

१ रुहडंबरचोर्यनिंघ्नं विभ्रादि भेदवैतधारधुरंधरन्नः॥ १॥ उच्चेर्गतिर्जगतिसिद्धतिधर्मतश्वेतस्य प्रमाचवन्नेः क्षत
केतरे श्वेत्॥ तेषां प्रकाशनदशाच महीसुरे श्वेतानंतरे प्रते रुहु मत्प्रणामः॥ २॥ वाल्मीकी गीतरघु पुंगव की
तिलेशो स्तूपिं करो मिकथमयधुनाबुधानां॥ गंगाजले रुविभगीरथ यललध्ये: किंतर्पणं नविद्धातिजनः पितृणां
॥ ३॥ गद्यानुबद्धरस मिश्रित पद्य सूक्ति रुद्धा हिवद्यक् लिते कगीतिः॥ तस्मादधातुकविमार्गविदां सुखाय चंपु
प्रबंधरचनां रसनामदीया॥ ४॥ वाचं निशम्य भगवान् इति प्रस्य प्राचेन सः प्रवचसां प्रथमः कवीनां॥ माध्यं दिनाय
नियमाय महर्षिसेव्यां पुण्यामवापतमसांतमसां निहंचां॥ ५॥ गद्य॥ तत्र कंचन क्रोंच मिथुनादे कंपं च शरवशानुवि
द्म पित्त्वा धेनानुविद्मनिध्यायतः बद्धानुकंपस्य भगवतो वाल्मीके वर्दनारविंशांचंदो मयीकाचिदेवं निः ससारसैरस्त
॥ ६॥ टिप्पणी॥ ७॥ अधीनं १॥ ८॥ वज्रं २॥ ९॥ वाणी ३॥

१

(2A)

ती ॥ प० ॥ मानिषादप्रतिष्ठांत्वमगमः शाश्वतीः समाः ॥ यत्क्रौंचभिशुनारेकमवधीः काममोहितं ॥ ६ ॥ ग० ॥ तदनुसम
 योनितक्ष्यन्निर्वर्त्यस्ता श्रमसुपगतवतिसति भगवतिवाल्मीको ॥ प० ॥ वाणीविलासमपरत्रक्षतोपलंभमंभोजभू
 रसहमानइवाविरासीत् ॥ आभातियत्क्षतिरनेकविधप्रपञ्चव्याजेंद्रजालविधिसाधकपिछिकेव ॥ ७ ॥ ग० ॥ ततः
 परमहर्षेण महर्षिणा विधिवदभ्यर्थितः परमेष्ठाम् ॥ यमलोके पिस्त्रवृत्तं प्रकाशयितुं किलभवत्तमेवोपदिष्टमानया
 भारत्यारामन्नरितं यथाश्रुतं व्यक्तियता मितिव्यात्पत्त्वा तत् ॥ ८ ॥ अथसरसिजयोनेराज्ञयारामवृत्तं करवद
 रसमानं प्रेक्ष्य हृष्यप्रतीच्या ॥ शुभमतनुतकाव्यस्त्रुत् ॥ यणारव्यं मधुभयभणिनीनां मार्गदरशिमहर्षिः ॥ ९ ॥
 ग० ॥ एनं प्रबंधं प्रयोकुलोकेकः समर्थ इनिजिंतासुपगतवतिसति भगवतिवाल्मीको ॥ प० ॥ उपागतोनिलितप
 रसरोपमो बद्धश्रुतो श्रुतिमधुरस्तरान्वितो ॥ विनक्षणो विविधनरेंद्रलक्षणो कुशीलबो कुशालवनामधारिणो ॥
 ॥ १० ॥ ग० ॥ एतोमुक्तिः परिगृह्यस्वहतिं अपाठयत् ॥ तोपुनः इतस्ततो गायमानो हृष्टारामः प्रत्यष्टमनाः स्वभवन

(3)

चं०रा० मानीय भ्रान्तभिः सहनिजचरितं गातु मन्त्रयुक्तं ॥ ततश्च ॥ पद्य ॥ छंदो भयीनां निलयस्य वाचामंतेव संतोमुनिस बा० का० १

२ त्तमस्य ॥ एतोऽकुमारो रघुवीर वृत्तं यथाक्रमं गातु मुपक्रमेतां ॥ १० ॥ अस्मि प्रशस्ताजनलोचनानामानं दसंदायिषु के सलेषु ॥ आज्ञासमुत्सारितदानवानां राज्ञामयो ध्येति पुरीरघुणां ॥ ११ ॥ तामावसद्वारथः सुरवं दितेन संक्रं दनेन विहितासनसंविभागः ॥ दृष्टारकारिविजये सुरलोकलभ्यमंदारमात्यमधुवा सितवासभूमिः ॥ १२ ॥ ग० ॥ अथास्मि ननपत्यतया दूयमानमानसेपुत्रार्थं क्रतुमश्वमेधं विभातु मन्त्रिभिः सहमंत्रयमाणेदशरथे ॥ सुमंत्रः प्रत्यष्ठमना महर्षेरिंगदेशसंगतावयहनियहशोऽस्यविभांडपस्त्रे रववय—मृष्यशृंगस्य प्रभावास्मभवो भविताकुमारणामिति सनकुमारोक्तं पुरावृत्तमस्मेदशरथाय कथयानास ॥ सीषिसुमंत्रवननाच्छांताधिः शांताकुटुं विनं संबंधिनं मुनिभानीयवसिष्ठा दिष्टमश्वमेधाधरं सरयूरोधसि विभायतत्र पुत्रीयामिष्टिं विधिवत्कर्तुमारभत ॥ तदनुहविराहरणाय धरण्यां कृतावतरणाः सर्वेगीर्वाणाः शक्रप्रमुखाश्वतुर्मुखाय दशमुखप्रतापानलग्रीष्मोष्मसं २

(३९)

शोषण मावेद्यते न सहशरण मिति शार्दूल च नानं मन्वा नाः कृत ना ना विध प्रस्तुत स्तुतयः क्षीरां बुरा शिमा सेदुः ॥ प०
 संताप घंस कलजगतां शार्दूल चापा भिरामंलक्ष्मी विद्युल्ल सितमतसी गुच्छ सच्छय कायं ॥ वेकुंठ रथं मुनिजनम
 नश्चात कानां शरण्यं कारुण्या पं विद्युपरिषक्तालमेधं इदर्वा ॥ १३ ॥ क्षीरां बोधे जठरमभितो देह भासां प्ररोहे
 कालो न्मीलकुबलयदला देतमापादयंतं ॥ अतानन्मज्जगशयने कामपि क्षेमगोरे निदामुद्रां निखिलजग
 तीरक्षणेजागरूकां ॥ १४ ॥ प्रल्हादस्य व्यसनमभिनटत्पवर्गस्य दं भंस्तं भंवक्षस्थलमपि रियो यैग पद्येन भेदुं
 ॥ बद्ध अद्दं पुरुषवपुषा भिश्रिते विश्वदेष्ट दंश्वरोन्मिति विद्युत्भुवनरंहसा सिंहवेषे ॥ १५ ॥ नारायणायनलिनाय
 तलो च नायना भावत्रोषितमहाबलिवेभवाय ॥ नानाचराचरविधाय कजन्मदेशनाभी पुदाय पुरुषाय नमः
 परस्मे ॥ १६ ॥ गणा इति प्रणम्यो थितानेतान्स्तुतिरवभुवरित हरिन्मुखान्हरिहय प्रभुखानस्त्रिलानमरगणानरु
 णतामरसविलास चोरेलेन्चनमरीनिवीचिसंचारे रानं दयन्नरविंदलोचनः स्फुटमभाषत ॥ प० ॥ अपि कुशल

(1)

चं०रा० ममत्यस्तागतं सांप्रतं वः शभितदनुजदं भाकिं नुदं भोलि के लिः ॥ अपि धिष्ठणमनीषा निर्मिता नीति मार्गस्त्रिदशन बा०का०१
 ३ गरयोगक्षेमहृत्यै क्षमं ते ॥ १७ ॥ ग० ॥ एवं भगवतः कुशलानुयोग पुरः सरीममृतासारसरसां सरस्तीमाकर्ण्यसं
 पूर्णमनोरथासु मनसां संसरुं से परस्मे विज्ञापया मास ॥ देवकथमकुशलमाविर्भवेद्वताहृतावलं बाना म
 स्माकं ॥ किंतु ॥ प० ॥ अस्ति प्रशस्ति विभवेविबुध्यै एलघ्यालं केतिनामरजनीचरराजधानी ॥ माणिक्यमंदिरभु
 वां महसां प्ररोहै स्तेजस्त्रयाय दिनही पदशां दिशांतर्त ॥ १८ ॥ एनां पुराणनगरीं नगरीति सालां सालाभिरामभु
 जनिर्जितयक्षराजः ॥ हेलाभिभूतजगतां रजनीचरायां राजा चिरादवतिरावणनामधेयः ॥ १९ ॥ यद्वाङुरा
 ङ्करसनायितश्च धारा दिव्याल कीर्तिमयचंद्रमसंघतत ॥ तदैरिणां रणमुखेशरणप्रदायी नेवा स्तिकश्चिद्मुम
 तकमंतरेण ॥ २० ॥ अंभोजसंभवममुंबद्वभिस्तपोभिराराधयन्वरमवापपरेद्दुरापं ॥ तस्मात्समस्तभुवनं निज-
 इप्पणं ॥ बृहस्पतिः ॥ ॥ अलध्यस्य प्राप्तिः योगः । लध्यस्य परिषालनं क्षेम ॥

३

(GA)

शासनस्य लक्षी करोति रजनीचरनक्रवर्ती ॥ २१ ॥ ८० ॥ तेन वयं परा धीना इव भवा मः ॥ तथा हि ॥ सोयं कदाचन की
डाधरा धरमधिरुत्थि सावरो धव धूजन श्वरणा भ्यां तत इतः संचरे चेहाग मिष्यत्याग इत्यना विष्टुतात पो भयेन भ
गया न्सहस्र भानुरपि संकुचित भानुरे वत्सानु निनून समाश्रयते ॥ एष मृगां कोषि मृगयाचा सपरिश्रांतिवि
श्रांत्यै संभ्रमन भज्जन परिष्टते भज्जन गृहा भिसुखे निजित शात भरवे हशमुखे तत्यविचित्रतर शातकुंभ
स्तं भाग्य प्रत्यग्नि लुप्तस्कटिक शिलाशाल भंजिका उज्ज्वल तलकलित निजोपलमयकलशामुखादच्छाच्छाम
विन्दिन्दिन पातां बुधारां निजकरा भिमशार्दापादयन् स्त्यभादपि शुनानां शुनासीरचिरकां क्षितानां विंशति वीक्ष
णानां स्त्रणमात्रं पात्रं भवति ॥ तेन पुलस्त्यनं दनेन संक्रंदननं दनवना स्त्रमं दिरोद्यान मानीतस्य मंदारप्रमुखस्य दृं-
दारकलरुद्यं दस्य बंदीहृतसुरसुंहरीनयनेंदीवरदंद्वात तलकरारविंदकनककलशाच्च मंदोष्णं स्यंदमानेरं बुभिर्जंबा
लितालवालस्य पञ्चलिमानामपि कुसुमानां पननभयमादां कमानाः पवमानाः संततं परिस्यं दितुमपि प्रभवो नम

5

चं०रा० बनिः॥ एतेपिपावकास्त्रुटिवांकाङ्कुतवहारम्बोवहंतस्तद्गुहेगाहपित्यपुरुःसराःयोरोगवींधुरंदधति॥ किंबुद्गुना॥

बा०कां०१

४ स एष मानवाद्व मान आगमिष्यतीत्य मन्त्वानस्त दितरे रवध्यत्वं च तु राननवराल्लभ्या समुद्धतः संप्रतिसंप्रहा
रसमाकांतदिगंतदंतावलदंतकुंतब्रणकिणस्थपुटितवशस्त्वलः स्थलकमलिनीवनवारणइवरावणस्ति
लोकीमभिभवन्भवदीयानित्यस्मान्जातु किञ्चिद्विषयनानान्तिः । अथ भगवानाकर्ण्यगीर्वणगणवाणी ॥ प० ॥
इद्दीनीलाचलोदंतचंद्रिकाधवलस्मितः ॥ घाचमूचेस्त्रयापरामधुरांमधुसूदनः ॥ २३ ॥ ग० ॥ भवतामपराधवि
धायिनस्तस्य यातु धानस्य निधनमधुनेवविधातुं शाब्दान् ॥ तु सरसिजासनशासनमष्टमोघीकुर्वनुवृत्तलेपु
त्रीयतः सुत्रामभित्रस्य इशारथस्य मनोरथमणिपूरयितुभाष्टमानुषवेषः सञ्चहमेवतंवधिष्यामीत्युरुकांतर
धात् ॥ ततः सापरिषदनिमिषाणा मुनिषितहर्षणां दृष्टीकेशादेशात्प्रशमितदुर्दशानिनिर्दशाननानिचतुर्दशा
गिष्यणं ॥ ॥ पुरोगः ॥

(5A)

भुवनानिबुध्यादुग्धसागरान्निरगात् ॥ ततस्तानमरान् प्राहस्मपितामहः ॥ भवंतस्तावदवतरिष्यतोलक्ष्मीसहाय
 स्यसहायार्थमस्तरः प्रभृतिषुयुवतिषुवानरभल्लगोपुच्छवेषभृतः प्रथितप्रभावाः प्रजाः प्रजनयेयुरिति ॥ उराखलु
 ममजृंभारंभेसंभूतोजांबुवानिति ॥ ततस्तेगीर्वणास्तथाकर्वन् ॥ अथवैतानादैश्वानरान्नरः प्राजापत्यः सहेमपात्रः कश्चि
 हुत्थायदशरथायपुत्रीयतेपायसममृतप्रायंप्रायच्छत् ॥ ततः ॥ प० ॥ कोसल्याये प्रथममदिशङ्गपतिः पायसा धर्षप्रा
 दादर्द्धप्रिणयमधुरंकेकयेंद्रस्यपुत्रे ॥ एतेदेव्योत्तरलतासपात्युरालोच्यभावंस्वाद्वंशा भ्यांस्तयमकुरुतांपूर्णकामां
 सुमित्रां ॥ २३ ॥ अवभृथेवसितेसरयूतदादथयथाय इलितेजने ॥ दशरथः परिपूर्णमनोरथः पुरमगात्युरुहृत
 पुरोपमां ॥ २४ ॥ अैपाटवात्केवलमंगकानांमनोज्ञकांतेऽहिषीजनस्य ॥ शनेः शनेः प्रौषितभूषणानिन्वकाशिरेदौह
 दलक्षणानि ॥ २५ ॥ मंदमंदमपयाद्लित्रयीगाधताविषयनाभिगङ्करा ॥ कोसलेऽदुहितुः शनैरभून्मध्ययष्टिरपिद्य
 ॥ टिष्पणं ॥ ॥ असामर्थ्यन् ॥ ॥ श्रोद्दित्तानि ॥

(6)

चं०रा० ष्टि गोचरा ॥२६॥ न्यौधपवसमतांकमशः प्रयाता मंगीचकारपुनरप्युदरंकशांग्याः ॥ जीवातवेदशमुखोर
 वा०का०१
 ५ गपीडितानांगर्भच्छलेनवसतापरमेणपुंसा ॥२७॥ अपिन् ॥ मध्यंतनुत्वाइविभाव्यमानमाकाशमासीदसि
 तायताक्ष्याः ॥ गर्भेदये विष्णुपदापदेशात्कार्यविहायापि विहायएव ॥२८॥ उच्चस्थेयहपञ्चके सुरगुरोसेंदो
 नवम्यां तिथोलग्नेकर्कटके पुनर्दसुयुतेमेषंगतेषूषणि ॥ निर्दिग्धुनिखिलाः पलाशसमिधोमेध्यादयोध्यारणेरा
 विभूतमभूतपूर्वमभवद्यत्किंचिदेकंमहः ॥२९॥ अपि ॥ अथरामाभिधानेनकवेः सुरभयनिरः ॥ अलंकारका
 रकारुण्याद्घूणामन्वयंहरिः ॥३०॥ तमेव मन्वजायंत्रयस्त्रेताग्नितेजसः ॥ अग्रजंतेनुकुर्वतस्तेस्तेलोकोन्तरै
 गुणेः ॥३१॥ भरतस्तेषुकेकेच्यास्तनयोविनयोज्वलः ॥ अन्योलक्ष्मणशत्रुघ्नोसुमित्रायांकुर्तोदयो ॥३२॥ एतेवष्ट
 धिरेवीराः प्रजाक्षेमायदीक्षिताः ॥ लोकानंदामुकुंदस्यनत्वारइवबाहवः ॥३३॥ ग०॥ अथकदाचिदपरिमेयमायाभ
 द्विष्णं ॥ विटः गरुडश्व॑॥ ॥जीवनरक्षणाय॒॥ ॥आकाशं३॥

५

(6A)

यानकयुद्धसमुद्धतदेत्यबलावस्कंदकां दिवीकवृंदारकानीकप्रतिपाल्यमानमहारथः पैक्षिरथस्तपश्चर्याजाता
 नामाश्चर्याणामायतनं त्रिवांकुशाजिनं भगवंतं पद्यप्रबंधमिवदर्शितसर्गभेदं प्राकृतव्याकरणमिवप्रकटिनवर्ण
 व्यत्यासंबुधमिवसौमसुनंकुशिकसुंतमजाक्षीत् ॥ तदनुयथाविधिपरिगृहीतसपर्वेण मर्यादानीतमहिन्नागौ
 धेतरत्तदयेनगाधिनंदनेनसत्रपरित्राणार्थमित्थमभ्याशेनः पार्थिवोभूत् ॥ राजनृतवकुमारेणविनयाभिरामे
 णरामेणद्वारासनमिवेणसौमिविमात्रपरिज्ञनेन कियमाणक्रनुरक्षोरक्षोदुरितमुक्तीर्यकृतावैभृथोभविलु
 भभिलषामीति ॥ एवंविधमाकर्णकर्णपरुषंभवहृषि ॥ अतिमात्रपुत्रवात्सल्याजानिः सत्राल्यानः
 करणोभूत् ॥ ततस्तस्मिन्बुद्धप्रकारेरपरिहार्यनिश्चयभगवनिविश्वामिवेदवारथस्तपनकुलहितेनपुरोहितेनैव
 मभिहितोभूत् ॥ प० ॥ पर्याप्तिकामायं भवानभुष्मेकुर्यात्सपर्यंकुशिकात्मजाय ॥ निँर्यातुधानांवसुधांविधातुंनिर्या
 ॥ टिष्ठण ॥ भयद्वनः ॥ दश २ ॥ चंडःवल्लीत्र ३ ॥ विश्वामिवं ४ ॥ आगार्धं ५ ॥ हीक्षांतस्नानं ६ ॥ रक्षोहीनां ७ ॥

(२)

चं०रा० तुरामः सहलक्ष्मणेन ॥ ३४ ॥ ग० ॥ एवं वसिष्ठेन प्रति धापित धृतिर्दशरथः सुन प्रदाने न कुशिक सुन मनो रथ मेव पू
 रयामास ॥ प० ॥ योगेन लभ्यो यः पुंसां संसारा पेत चेत सां ॥ नियोगेन पितुः सोयं रामः कौशिक मन्वगात् ॥ ३५ ॥ तव
 सत्रं परिचातुं विश्वाभित्रो महामुनिः ॥ सोमित्रिसहितं रामं न यन्यमवोचत ॥ ३६ ॥ बलेन तपसां लभ्ये बलेत्यति
 बलेति च ॥ विद्येते मयिका कुत्थ विद्येते वितरामिते ॥ ३७ ॥ ग० ॥ ततः परिगृहीत विद्यस्य दशरथेः प्रदेशमेकं
 प्रदर्श्य भगवा नित्यमकथयत् ॥ प० ॥ अस्मिन्दुरापुरामित्यरमेष्वरस्य फौलां तरालनयनज्वलने मनो भूः ॥ स
 द्यः प्रपद्यत्तेऽलभत्वम मुन्च दंगं तस्माद्युमुंजनपदं विद्युरं ॥ ३८ ॥ ग० ॥ तदनुभान ससरः प्रसृतां सरद्यूमतिकम्य
 शृत्रवध प्रवृद्धवृद्धश्रवः पंकज्ञालनलभ्य मलदकरूपाकना भूर्जनपदयोः सीमिहृतपदयोर्दशरथ्योः पुनरप्ये
 व मब्रवीत् ॥ प० ॥ यक्षः सुकेतुर्दुहिंण प्रसादाल्लभेसुतांकामपिताटकारव्यां ॥ सुन्दः किलेनां परिणीयतस्यां मारीन
 इष्यणं ॥ आज्ञायायोगा भावेनत्व ॥ कपालमध्ये २ ॥ पतंगलं ३ ॥ ब्रह्मदेवस्य ४ ॥ विवात्य ५ ॥

गा०का० १

६

(८)

नीचं जनयां वभूव ॥ ३९ ॥ ग० ॥ एकदा सुसुंदे निहते मारी चः कुंभ संभव मुनि मभि भूयत स्य चापा द वाप कौण पतां ताट
 का प्यासी त्युरु शादिनी ॥ सेय माजन्म सिद्ध सिंधुर सहस्र प्राणा जनपद विषद् विद्धाना व्यापा द नीया त्वयेति ॥ किं च ॥
 वैरोचनीं मंथरां वसुंधरा पराधधुरं धरां पुरं दरेण निद्वतां जनाद्वहतार्दनां च भार्गवजननीं प्रदर्श्य दाशरथे रमंदा
 सुंदवधूवधनि कित्सा मुत्साद यामास ॥ ४० ॥ आश्रुतः श्रुतवृत्ते न ते न सुंद प्रियावधः ॥ तमेवान्व वदन स्य चापः सिं
 जारवद्धलात् ॥ ४१ ॥ तत्काले पिशि ताशनाश पिशुना स ध्यव का द्विन्मुने रध्वा नंतर सारु रोधरुधि रक्षोदारुणा दा
 रुणा ॥ स्थापी ने हन्ने पुरीं विद्धती मृत्योः स्वल्पत्या लीडलिं कर संघ संकटमहाश्वं गाटकां ताटका ॥ ४२ ॥
 यथा दाशरथे कर्णम विद्वान्ताटकागुणः ॥ तथा धनुर्गुण स्त्रूर्णम विद्वान्तजिघां सया ॥ ४३ ॥ ततो भाविनि मंथा मेब
 द्वश्रद्धस्य ताटका ॥ स्वप्राणो रामबाणस्य वीरपानम कल्ययत् ॥ ४४ ॥ मुनिः छदा श्वोपज्ञानि ताटका माथिनं दद्वे ॥
 टिष्ठण ॥ ॥ राक्षसतां ॥ ॥ राक्षसी २ ॥ ॥ गजः ३ ॥ ॥ मोर्वी ४ ॥ ॥ चनुष्ठथः ५ ॥ ॥ आद्यं ज्ञानं ६ ॥

(8)

चं०रा० अस्त्राणिजृंभकादीनिजंभशासनशासनात्॥४४॥ग०॥ तत्रकंचनविरिंचिलोकप्रत्यादेशंप्रदेशमेकंप्रदर्श्यावोच
 ७ दुपचीयमानपरमहर्षेभिर्धर्षिः॥ प०॥ प्रतिदिनमवैदातेब्रह्मभिर्ब्रह्मनिष्ठेःप्रशमितभवरवेदेःसादरंसेव्यमानः॥
 वैलिनियमनहेतोर्वामनःकाननेस्मिन्बलिनियमपरःसञ्चलचारीचचार॥४५॥अपिच॥अपत्वतविबुधार्ते
 वामनव्याजमूर्तेरस्त्रिलभुवनभिशोरश्रमानोक्त्वानां॥ ततिरिचमत्तिनीलाव्यासदिग्योमसीमास्यमपिपरिमातुंले
 कमभ्युद्यतेव॥४६॥ इतिविविधरसाभिःकोशिकच्छात्वात् तिपथमधुराभिः पावनीभिःकथाभिः॥ गलितग
 हनक्षुंगच्छतोर्दशारथ्योःसमकुच्चिवसद्यस्तादेशंगर्दध्यं॥४७॥ ग०॥ ततःसिद्धाश्रमंप्रविश्यविश्वामित्रःस
 चमारभत॥ तदनंतरमंतरिक्षांतरालाहापतंतमंतकान्। कभयानकंपलाशगणमवलोक्यपलायमानाःकरत
 लगलितपलाशासमित्कुशाःकुशिकनंदनांतेवासिनःससंभ्रममभिलषिताहवायराघवायन्वेदयन्॥ प०॥ त
 टिष्ठण्॥ निराकृतिः१॥ विश्वुद्देःशादेत्यःशावृक्षाःभारक्षससमूहः५॥ विश्वामित्रः६॥

वा०का०१

१७

(८८)

लादेः शिरवराणितानिपरितः स्थिस्वा हसि त्वा कुधाकुत्वा हस्त विघट्टनं तत्तद्वितः स्थित्वा नटित्वा मुद्गः ॥ सित्का स्मामस्ट-
 जास्तजां त्रहृतया बध्वा कचान् रेचरान् दग्धाग्नेः सदशा हृद्वा निश्चित्वा राहुं धंतिरं धंतिरः ॥ ४८ ॥ तत्र ॥ संक्रांतवर्णात
 रगाधिसूनोः संपर्क पुण्यादिवरामभद्रः ॥ क्षाव्रकमात्यिप्पलदं द्योग्यः पूलाशादं डादतपाणिरासीत् ॥ ४९ ॥ मारीचनी
 च मतिराहवमाचरय्यक्षितः क्षणेन रघुनायकसायकनाम यपयोनिधिभयेन निमग्नमूर्तिर्वेषं पुषोषजलमा
 लुषनिविशेषं ॥ ५० ॥ सुवाङ्कुराहवोन्मत्तः कुत्तः काकुत्स्यपत्रिणा ॥ मुद्गीनामनभिप्रेतः प्रेतनाथातिथीहृतः ॥ ५१ ॥ वं
 शस्ट्रशाहदयहारिकलान्वितेन रामेरितेन रघुनाथः ॥ नायकन ॥ स्वेहान्वितेन निरगदनुरागिणीव प्राणावलीत्व
 दयतः पिशिताशनानां ॥ ५२ ॥ अथनिश्चित्वरधाताच्छांतवेतानविभ्रोमुनिरवभृथहत्यं विश्वहृद्यं समाप्य ॥ अमनु
 तजयलक्ष्म्या राममाजो समेतं यजनजनितमूर्त्यायोकुमव्याजलक्ष्म्या ॥ ५३ ॥ ८० ॥ अथमिथिलां प्रतिप्रस्ति तो
 टिप्पणं ॥ राक्षसः किंशुकश्च ॥ तेलं प्रेमन्त्र ॥

(9)

च०८० विश्वाभित्रः काकुल्लयो इत्थमकथयत् ॥ पुराखलुकु दोशाया सनजन्माकु शिकाभिधानो राजर्षिः कुशनाभकुशां बा०का०१
 ८ बप्रमुखेश्वर्मिः कोशां वीभहो दयधर्मारण्यगिरित्रजारव्यानां पुरीणां कर्त्तभिः पुत्रीबभूव ॥ कुशनाभस्तुकन्यादातं
 एताच्यामजनयत् ॥ कन्यास्ताः सन्नद्योवनाः कामयमानः पवमानः प्रत्यारव्यानात्यत्यापन्नमन्दुरासामवयवे
 ष्ठनार्जवमतनुत ॥ अथ विदितदत्तांतेन कुशनाभेन तेकक्षमाभेव प्रतिक्रियामन्वानेन चूलिसूनवेसो मतेयाय
 राजेब्रह्मदत्ताय प्रदत्तास्ताः प्रेहतिस्थाः बभूवुः ॥ उत्तरप्रयुक्तशनाभस्तु पुत्रीयन् पितृप्रसादादगाधसत्यान् गाधि
 संज्ञानस्मन्नातपादानुदपादयत् ॥ इत्थं दावरथिः कोः ॥ कोऽपत्तिकथानिश्चमनेन निरायामां यामिनीमनुभूयवं
 धूकस्तवकवेंधुरेण संध्यारागेण प्राचीमुखेशोणीकृत्तामाभिधानं दधानेन हेप्रवर्तितप्रखूषः हतनिय
 मेनमुनिनासहगंगामुपतिष्ठमानेन पथाप्रातिष्ठत ॥ प० ॥ ओजानपावनक्षीरां दृष्ट्यानं दविधायिनीं ॥ श्रुतिप्रणयि
 टिष्पणं ॥ वक्तनां ॥ ॥ सरलाः ॥ ॥ उन्नतेन ॥ ॥ जन्मपर्यंतं वसोच्छिष्ठन्न ॥ ॥ धर्मः बलीवर्दश्व ॥ ॥ वेदः कर्णश्व ॥

(9A)

नीं सोय मां पगा मापगा मिव ॥ ५४ ॥ ग० ॥ अथ भागीरथी कथां श्रोतु कामाय रामाय भगवा नित्यम भाषत ॥ प० ॥
 पुरातु भेन काना मसु मेरो रभवत्सु ता ॥ गृहमेधीतये वासी चक्र वर्ति धरा भृतां ॥ ५५ ॥ कन्याद्य भमु व्यासी देका मंदकि
 नी नयोः ॥ अन्या भगवती साक्षात् इच्छु डकु दुं बिनी ॥ ५६ ॥ तां नर्दीं विदु धाल व्यानाक लोक मनी नयन् ॥ तपस्यं नीं गि
 रिगोर्णि देवाय भहते दहो ॥ ५७ ॥ शिवयो युजतां वीर्यं प्रत्या प्राच्या समर्पितं ॥ पावकः प्रतिजग्राह है वतेर नुभो दितः ॥ ५८ ॥
 अनपत्यानथामत्यन्वदुभायं च मेदिनीं ॥ अकरो हं बिनी कायः पुत्राभाभ समुद्गवः ॥ ५९ ॥ अथ सेनान्यमिष्ठ द्विरुक्तः
 सब्रसमिः सुरेः ॥ वक्तिरेक्षाय जाङ्कव्यां न्यषिं च दीर्घ्ये च ॥ ६० ॥ सापि समार्चिषा क्षिप्तं तेजस्तसो दुभक्षमा ॥ हिम
 च व्यांत कांतारे श्रांताशवरणे जहो ॥ ६१ ॥ तत्रा भृत्यक्षिका प्रीत्येषो दारुदमुरवां बुजं ॥ तारकध्वांतविध्वं सिसद्यः षा
 एमातुरं महः ॥ ६२ ॥ त्रेविध्यं श्रूयतां वल्स सरित स्त्रिदिवो कसां ॥ यथोक्तं हव्यम श्रंत्यादेव तायाइ वाध्वरे ॥ ६३ ॥ पुरीम
 रिष्यणं ॥ गंगां ॥ झटिति २ ॥ वीर्यं ३ ॥

चं०रा० योध्यामध्यास्तसावित्रः सगरोनृपः॥ केशिनीसुभतिभ्यांचलंघितप्रथमाश्रमः॥ ६४॥ सयुव्रीयन्सपलीकस्तपस्तेषे
 हिमालये॥ भृगुः प्रीतमनास्तस्मैहदौदौयादसंपदं॥ ६५॥ असमंजसुतंलेभेवैदभरि केशिनीतयोः॥ पश्चिंपुत्रसहस्रा
 णांसुभतिश्वयवीयसी॥ ६६॥ असमंजसचारित्रमसमंजमधास्यसः॥ आरथ्यहयमेधसन्मुचततुरंगमं॥ ६७
 क्रव्यादवपुषासोयमहादिहरिणाहयः॥ ततस्त्वन्नद्यमन्वेषु लोकतेयाः प्रतस्थिरे॥ ६८॥ सर्वेसपर्वतासुवीर्ख-
 नंतः सगरात्मजाः॥ चक्रझैझरितधांतंनागलोकंन्॥ ६९॥ तएतेतपसादीसेतमस्तोमप्रभाथिनि॥ का-
 पिलेज्वलनेवीरालेभिरेश्वलभोपमां॥ ७०॥ असमंजसुतगोवसंसुभंतमथाब्रवीत्॥ सेमिंटत्वासमाधत्तांस-
 सतंतुंभवानिति॥ ७१॥ सोपिगत्वाब्रिलंतवदद्वा भस्मा कृतादपितृन्॥ साश्रुस्तेभ्योजलंदिस्तुश्चिराह्लेभेतुरंग-
 मं॥ ७२॥ मातुलोगरुडस्तेषामेनंतव्रेवमब्रवीत्॥ गंगामिहानयासुधन्नेषामेषागतिः परा॥ ७३॥ ततस्तन
 दिष्पणं॥ ॥पुत्रः १॥ ॥निरस्त्र॥ ॥अश्वं ३॥ ॥यज्ञं ४॥ दातुमिच्छुः ५॥

(१०८)

यहुतांतंश्रुत्वालव्यतुरंगमः॥ सामाप्यसगरः सत्रं पुत्रशोका दिवंगतः॥ ७४॥ अथांशुमानयं राज्यं चिराय परि
 पालयन् ॥ दिलीपेन्यस्त्वभूभास्त्वपस्त्वेषेहिमालये॥ ७५॥ दिलीपेषिदिवंयाते श्रुत्वाहृतं भगीरथः ॥ पितृनिधा
 तुं सुगतीन्विदधेभतिभान्मतिं॥ ७६॥ अमर्त्यसरितं कर्त्तुमेतमर्त्यतरं गिणीं ॥ ततो गोकर्णमासाद्य तपस्यति भगी
 रथे ॥ ७७॥ देवोदेवापगांवोदुमन्वमंस्त्वद्यानिधिः॥ अथ वीचोच्चयच्छन्ददिगंतगगनांतरा॥ ७८॥ शाश्वाक शांख-
 संभिन्नतारामोक्तिकदंतुरा ॥ तरंगाहृष्टमार्त्तिदतुरंगसासारुणा॥ ७९॥ फेनछन्दस्त्वमातंगमार्गणव्ययवास
 वा ॥ आविः शारिवशिरवोन्नेयनंदनदुमकर्षणा॥ ८०॥ पकोदकनभोमार्गदिव्यूठदिवसेश्वरा ॥ औवर्तगर्तसं
 भ्रांतविमानपूवविपूवा ॥ ८१॥ नीलजीमृतदेवालकृतलेखाहरितदा ॥ अैवलेपभराकांतासुरलोकतरं गिणी
 ॥ ८२॥ पयातपार्वतीकांतजटामंडलगङ्करे ॥ अलव्यनिर्गमाद्रांभोः कैपर्दादभरापगा॥ ८३॥ दधोद्वर्वशिरवा
 टिष्यणं ॥ ८४॥ जलभ्रमः १॥ गर्वः २॥ जटाजूटः ३॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com